

Woensdag

22 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekenntningen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct. behalve 35 Ct. zegelregt voor isolere plaatsing. Men abonneert zich bij alle boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

Sedert eenige dagen, zegt de *Times*, was het gerucht in Honslow in omloop, dat een zekere van het 7^e hussars besweken was aan de gevolgen der geeseling die hij ondergaan had, krachtens het vonnis van een krijgsraad. Men voegde er bij, dat het lijk van dien soldaat in het geheim moest begraven worden, ten einde deze zaak bedekt te houden. Dit gerucht aan de ooren van het magistraat gekomen zijnde, heeft men den heer Wakeley, coroner van Middlesex verwittigd, en deze heer heeft dadelijk een onderzoek bevolen. Gisteren avond heeft de heer Wakeley zich derhalve naar Honslow begeven, en een onderzoekings-jury heeft zich vergaderd in een der zalen van de herberg de George IV, waartoe het lijk van den soldaat overgevoerd werd. Na het hooren van verschillende getuigen, is het onderzoek tot heden verschoven geworden. Het schijnt dat de overledene vermoord was geworden, tot honderd en vijftig zweepslagen. De uitvoering van het vonnis heeft, naar gewoonte, plaats gehad in het bijweten van den heerscher der regimenten en den kolonel. Wanneer de lijdende heilighen slagen had ontvangen, verklaarde de heerscher, dat er levensgevaar was, indien men voortging. Maar, de kolonel bevolen hebbende voort te gaan, heeft zich de heerscher verwijderd. Na de uitvoering van het vonnis werd de ongelukkige naar het burgerlijk gasthuis overgebracht, daar hij eenige dagen daarna, aan de gevolgen van deze wreede straf overleden is. Men voegt er bij, dat twee soldaten van hetzelfde regiment zich in het hospitaal bevonden in gevolge van een dergelijke behandeling, en dat een van hun zich in eenen hopeloos toestand bevindt. Dierzij, die men te vergeefs gepoogd heeft aan de kennis van het publiek te onttrekken, heeft eenen diepen indruk in Honslow en in de omstreken gemaakt.

Door het te Liverpool aankomen schip *Laura* heeft men vernomen, dat den 18. april jongstleden, langs de westkust van Patagonië, het bekende reuzeland van de commissaris Byron, op den westen hoek van Zuid-Amerika, een vreeselijke orkaan heeft gewoed, bij hetwelk duizendertig schepen, meest Engelsche, zijn vergaan.

NEDERLAND.

VLISSINGEN. den 21. Julij. Aanstaaende Donderdag den 23. dier, zal er bij gelegenheid der Vliessingsche Kermiss, in den Prinsentuin alhier, een groote gaaischieting naar den zingvogel plaats hebben. De beide alhier bestaande koninkrijken van de edelen handboog zullen, tot dat einde verward, naar de uitgevoerde prijsdwingen. Wij kunnen niet anders dan onze medeburgers en den kermisbezoekers van deze uitnodiging, dit schoone schuttersfeest bij te wonen, en het genoegen verzeekende hetwelk aan die aloude en opzigtelijke volkevermaken, welke hier nog zoo veel gevoelen onder de burgerij verspreiden, ten allen tijde vermenen was. De smaakvolle inrigting van den tuin en het men waarop de gaai-pers is geplaatst, zoo wel als de goede bediening van den tegenwoordigen bewoner van dit lokaal, zullen niet weinig bijdragen om het genoegen in dat feest te verhoogen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De gezamenlijke bydragen van catholijken voor een schenk aan Mr. Grooff maken de som uit van f 3175.63. Te O. ... in Oerneyt werd een nuyder, die zich zelfs schoolmeester bij de afgeschiedenen had geprovoerd, veroordeeld tot f 100 boeten of twee maanden opsluiting. De eerste schommelde uit alle haken kwartier, dubbeltjes centen byeen, tot zij f 100 hadden, en stelden het den ander ter hand, zeggende: a daar, geef den Kananiëten. De meester stak het geld in den zak en — ging twee maanden zitten, berekenende dat hy in dien tyd zou met schoolmeesteren niet kon verdienen. — Voor het alomtergeert te Ommen 7 arrondissement D. provincie, stond den 6 dezer tergeert: een burgemeester, en secretaris, en notaris, en president-korkevoord, en kerkelyke ontzager, en gemeente-ontzager, en markeerder, en (wy ver eindelyk) rentmeester eener ci-devant Heerlykheid, of agederder over de troepen van den Heer der plaats, agederder de gedaagde, als opperbevelhebber, den russisch-schepter der alleenheersching waant. Zie ver de Burger No. 3. — Twee en twintig duizend stuks zilver, worden zoo als een Engelsch blad vermeld in ver geroagd, om eenen verhuurd geweest zynen tuin, in welken toestand als waarin deszelve annooerd werd, der over te geven; met 30 tot 40 daalders worden de in betaald, — Te Scherreningen, gelooven wy, zyn ze in het mallen met een 12- en 6tal predikanten te maken; de predikant te Vliessingen ontzien zy niet daarop te zulten, om de plaats te vervullen van hem die voor eenige jaren, eerst van Scherreningen naar Vliessingen is vertrokken, dat alles in de ior loopt, ziet men alle kanten duylyk en klaar. Nu, Scherreningen ligt dicht by 's Hage; en nu is een nieuw ghewoort gekeken in de nabijheid residentie voor f 351.000, kortelijks aanbested. — Te rkerade zyn 6 huizen afgebrond by gebrek aan brand- — Te bekomen f 1000 door hem, die een jongman ver maakt, of griffer of ontzager, agent of controleur. B. 1870. — Uit Noord-Amerika berigt men, dat de aldaar regeerde attelyke malen een half uurtje te vroeg ing, doordien eenige liefhebbers aldaar het hanenge-

kraai perfect nagebootst en haar zondogende gefopt hadden. — Zoo was er onlangs op de melkmarkt te ... groote ontstentis onder de melkkoopers; zynde al de melk in eens zuur geworden. Hiervan had een daer wonende zuferous onschuldig schuld, hebbende zy een anreder op de Forte Piano zoo natuurlijk gespeeld, dat de melk wel zuur moest worden.

INGEZONDEN STUKKEN.

Een drietal rampen van Zeeuwsch-Vlaanderen.

Men spreekt van kolonisatie. Men zoude onze overbevolking willen verminderen door eenige honderden of duizenden onzer landgenooten, natuurlijk de armen, ik weet niet waar ergens, over den oceaan te plaatsen.

Reeds is dit door bijna een honderdtal lieden alleen nit dit District vrijwillig geschied. Deze zijn vertrokken naar de verre gewesten van Noord-Amerika, naar een nieuw vaderland, het vaderland der vrijheid ja, maar helaas ook dat van wanorde en losbandigheid. En wat zoeken zij daar. Schatten? — Neen daar zoeken zij wat Nederland hen niet meer geven kan: werk en brood! Daar zoeken zij de toekomst hunner kinderen te verzekeren, door het verlieten van hun eigen bestaan. Nogtans is Zeeuwsch-Vlaanderen niet arm. Men sla eenige jaren de registers van uitvoer op. Men berekene de consumptie der ingezetenen en de verzending naar Holland en men zal zien, dat deze grond niet ondukkbaar genoeg is, om deszelfs kinderen brood te weigeren.

Andere oorzaken dus? Ja lezer, geheel andere oorzaken. De bevoortregting van vreemdelingen. Er behooren hier onder anderen aan de erfgenamen van den Generaal Graaf van DAME, bloediger gedachtenisse, vier pubers van deze grootte, als:

Aardenburgsche haven	93-73-71	hunders.
Antwerp	76-80-90	"
Dionche	160-10-59	"
Sophia	222-45-95	"

te samen 550-11-15 hunders, schatbare grootte.

De vruchten dezer landen worden jaarlijks verkocht door den Heer Administrateur van der WEXEN, de liefderijke man, wien een Notaris, om een armzalig loon, zijn ministerie verleent.

Alle deze verkochte vruchten worden, volgens concessie, vrij uitgevoerd naar België. Alle deze vruchten, van 550 hunders! worden gemaaid, gebonden en gevoerd door Belgen.

Al het voordeel dezer landen is het deel van vreemden. Waarom?

Zwijg vragers, of — vraag het in 's Hage.

2^e. Dagelijks, en voort op den eersten dag der week, overstromt een schare van Vlamingen onze grenzen, en slaat en zwengt, voor een slaagloon, in onze akkers. Ambachtslieden, als metselaars, smeden, timmerlieden, houtzagers en meer anderen vinden alomte geroede werk. Op de hofsteden het eigendom van Vlamingen, en bewoond door Vlamingen vinden er werk, alreder om hunne karige loon vordering.

Waarom wordt dit alles niet tegengaan, waarom worden onze Ambachtslieden niet beschermt tegen deze stroomende mededinging? Zijig vrager, of — vraag het in 's Hage.

3^e. Nu zijn wij genaderd tot een derde stelsel zijnen toepasser waardig. Het stelsel van den edelen FRANCIS HUYGHS, zaakwaarnemer en de hemel weet wat al meer, te Sint Laurens, provincie Oost-Vlaanderen, koningrijk der Belgen.

De vergeten kantoorklerk, tot rijkdom gestegen door zijn huwelij met een der afstammelingen van den rijken THOMAS. Wie zou u hier vergeten, voortreffelijke onder de edele zielen van Vlaanderen, uit wier mond, de arme, zo troostvol hooren mag, a gast heeren, wordt warm, en zijt verzadigd! Of a God bewaar douw!

Wie zou u hier vergeten; niet ik, o edele! die gloei van bewondering over uw menschevend stelsel, niet ik, die een zoo diepen blik mogt werpen in uwe apaja ziel. Lezers, deze man is het, die het stelsel van halve baling toepast. Hoor hoe dit in zijn werk gaat.

Naauwelijks heeft de heer Huyghs vernomen dat een landhoeve buiten pacht zal komen; of mijneer ligt naar den eigenaar. Hij belooft hem zelfs tot f 25- per gemet (44 r. 23 ellen) embij kan dit beloven en ook geven, om de logische rede dat hij is rijk en verrijkt.

De slaamsche geldwolf bijt zonder aarzelen toe, en de heer Huyghs begeert zich naar den pachter. Hoor man, zegt hij, de hofstede is aan mij verpacht, 100 gemeten kunt gij in pacht houden voor f 21 per gemet en alle de belastingen (hier om de drommel niet klein) voor uwe rekening; 50 gemeten zult gij in halve baling nemen; zoo niet: Mei eerstkomende koopdag.

De goede pachter, diep doordrongen van des heeren Huyghs menschevriendheid, kan niets anders dan toelaten, en het accoord gaat door. De pachter betaald aan een Notaris voor pacht-briefgeld zoo wat om en hij de f 100, voor een fooi aan den menschevrienden zaakwaarnemer, die hem weer pacht heeft bezorgd even zoo veel. (1) Dit is het begin, de bloesem der zoete vruchten.

Nu begint de landman de 50 gemeten te ploegen, te mesten, zaaien met tarwe of andere edele vruchten, te wieden, te bedelven, — eindelyk te maaien? Niet te voorbarig, lezer. Nu worden de vruchten publiek verkocht, terwijl zij op het veld staan. Van de koopsom wordt betaald 10 pct. voor rantsoen en registratie-regt en stellig 5 als eerste winst en belooning voor den edelen Huyghs. Vervolgens wordt het zuiver proventu in twee gelijke deelen gesplitst, de eigenaar krijgt de eene en de heer de andere helft.

Wat dunkt u, elandbewoners, mede-provincialen, menschevriend, hé?

Onlangs handelde de heer Huyghs nog veel edeler. Den elfden februarij des voorleden jaars, had de gewone verpachting van landen der Godshuizen in Aardenburg plaats:

De heer Huyghs pacht 2, 3315 hunders weiland (om tot raailand te brengen) voor de som van f 299,245 of meer dan f 116, per hunder!

« Weet je wat het lijdje vraagt? »

« Wie het pretje zal betalen... »

Tut, tut! Zou de menschevriende man zich aan keele berekeningen storen? Al spoedig vond hij twee pachters die ieder nog al een redelijke hofstede tot tamelyke goedkoop prijs luren, aan deze verpacht hij dit land, onder beding van jaarlijks de vruchten te veld publiek te mogen verkoopen.

10 pct. binnen!

Ziedaar lezers een dorre schets hoe het hier gaat; wy behoeven nog geene kolonisatie: en Vlaminge geveed en alles komt nog te regt. Wij kunnen voor als nog niet gelooven dat het juist de wensch onzer bestuurders is, dat arme ingeretenen vertrekken en rijkere vreemdelingen in het land komen; alles ad maren gloriam onzer schatkist. Voor als nog kunnen wij dit niet gelooven. Maar wie weet wat wij nog gelooven zullen.

Ziedaar lezers een dorre schets van een drietal rampen, waaromtrent geen requesten kunnen baten. Wij zouden deze schets kunnen aanvullen, waarvoor ons de hemel behoede, want het kostte een half riem papier. 't Is wel bitter, maar waar! Zachte medicijn-meesters, stinkende wonden. Wie pramen heeft puntte te en schryfte en late baastlyk drukken, want de vrijheid der drukpers. ... Het zwaard van DANIELS haagt naar boven 't hooft, zoo al de draad nog niet is gebroken. Onder dit alles kan ik nog iets leutige mededelen.

De Belgen krijgen geene schadevergoeding voor de inundatie van 1830.

Zekere lui hebben een hofstede verkocht, met bepaling, dat als er schadevergoeding kwam, de koper de verkoopers op een roegenaande water-zod moest tracleren. Dit was juist naar des koopers zin. Deo man, wien's geloofsregel is, het is zaliger te ontfangen dan te geven, lachte in zijne vuist, toen de roegenaandingswet aangenomen was. Oorch hoe zal zijn ontaken zyn, na zijn droom van winst. — Nijl.

Deze koper is nu reeds eigenaar van vier landhoeven in dit district.

Het is de zoon der weduwe BREYDEL, en hier genoeg bekend onder den naam van de Vilder (CHOUQUER, Sux), gehuwd met de enige dochter van den hoofd-ingenieur de BROEK, (dracfile die te Brussel per ongeluk uit een raam vielen den hals brak!) al hij, misschien spoedig, want schoonmuus is reeds op hare dagen, een vijfde landhoeve erven, en alzo jaarlijks vijf slagtoffers bezitten.

Eere wien eere toekomt. Eere den edelen van der WEXEN, den braven HUYGHS, den zacht villenden BREYDEL, eere de Belgen, eere het bestuur der Nederlanden, eere alles wat eere toekomt! God verhoore ons, ten dage als wij hem voor dat alles zullen aanroepen.

AARDENBURG.

(1) Zeer weinig; de edele BASTAEL van Brugge, vroeg f 1000 voor een zoogenoemde nieuwen hoeft, toen de hofstede huizen pacht was.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN NIEREN.